

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.395 van 16 juli 2002
in de zaak A. 109.157/XII-3250.**

In zake : de NV LA LUNA,
die woonplaats kiest bij
advocaat J. De Smet,
kantoor houdende te Waregem,
Westerlaan 37, bus 1

tegen :

de STAD ANTWERPEN,
die woonplaats kiest bij
advocaat R. Pockele-Dilles,
kantoor houdende te Antwerpen,
Stoopstraat 1, bus 13.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat NV La Luna op 20 augustus 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van “de beslissing dd 18 juni 2001 van de gemeenteraad van de gemeente Antwerpen [...] en alle voorbereidende handelingen en akten inzoverre beslist wordt aan verzoekster geen convenant af te leveren tot uitbating van haar kansspelinrichting klasse II gelegen aan het De Coninckplein 20”;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. De Somere;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 30 april 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 juni 2002, op welke datum de zaak wordt uitgesteld tot de terechtzitting van 25 juni 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. De Smet, die verschijnt voor verzoekster, en van advocaat A. Garmijn, die loco advocaat R. Pockele-Dilles verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster een speelautomatenhal uitbaat te Antwerpen, De Coninckplein 20; dat de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers de uitbating van een kansspelinrichting klasse II of speelautomatenhal onderwerpt aan een voorafgaandelijk door de kansspelcommissie uit te reiken schriftelijke vergunning klasse B en bepaalt dat zij moet gebeuren krachtens een convenant met de gemeente; dat verzoekster op 19 januari 2001 aan de verwerende partij vraagt een convenant te sluiten;

Overwegende dat op 21 mei 2001 de gemeenteraad de criteria vastlegt die zullen gehanteerd worden bij het afsluiten van convenants met lunaparken; dat hij onder meer besluit “voor de lunaparken een concentratiebeleid te voeren, met de concentratie van het toegelaten aantal lunaparken op de 2 assen Breydelstraat-Statiestraat, met uitsluiting van de hoekpanden, respectievelijk de hoeken: Gemeentestraat/Breydelstraat; Koningin Astridplein/Statiestraat; De Keyserlei/Breydelstraat; Statiestraat/Anneessensstraat, waarbij de in- en uitgangen zich binnen het concentratiegebied moeten bevinden”; dat op 18 juni 2001 de gemeenteraad beslist geen convenant met verzoekster te sluiten omdat haar uitbating

niet voldoet “aan het criteri[um] van de vestigingsplaats voor het uitbaten van een kansspelinrichting klasse II zoals gesteld in het raadsbesluit van 21 mei 2001”;

Overwegende dat verwerende partij de ontvankelijkheid van de vordering opwerpt, “bij gebrek aan procesbekwaamheid”; dat wordt toegelicht dat de beslissing tot het instellen van de procedure is genomen door Joseph Depuydt, die niet de gedelegeerde bestuurder is, noch doet blijken van een voldoende bijzondere volmacht;

Overwegende dat de raadsman van verzoekster ter terechtzitting van 18 juni 2002 een verklaring overlegt van afgevaardigde bestuurder Pieter Coremans, die bevestigt in juli 2001 aan Joseph Depuydt uitdrukkelijk opdracht te hebben gegeven om een procedure tot schorsing bij de Raad van State in te leiden; dat de raadsvrouw van verwerende partij ter zake geen opmerkingen maakt; dat de volmacht, gelet op de artikelen 9 en 10 van de statuten van verzoekster, toereikend lijkt; dat de exceptie verworpen wordt;

Overwegende dat de vordering wel onontvankelijk wordt bevonden, ambtshalve, in zoverre zij gericht is tegen alle niet nader omschreven en gespecificeerde “handelingen en akten” die de beslissing van 18 juni 2001 zouden hebben voorbereid”; dat die “handelingen en akten” bij gebreke aan voldoende identificatie niet voor schorsing in aanmerking komen; dat zij verder dan ook buiten beschouwing worden gelaten;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, met betrekking tot de eerste voorwaarde, dat verzoekster in een zevende middel aanvoert dat de gemeenteraadsbeslissing van 18 juni 2001 zowel de materiële als de formele motiveringsverplichting schendt; dat zij onder meer doet gelden dat geen draagkrachtige motieven kunnen worden geput uit “de beslissing waarbij een concentratiebeleid wordt ingevoerd en waarnaar de bestreden [beslissing] ter motivatie expliciet naar verwijst”;

Overwegende dat de verwerende partij in de nota erop wijst dat de aangevochten beslissing niet deze is waarmee een concentratiegebied wordt ingevoerd, maar “de beslissing van 18 juni 2001 waarbij door de gemeenteraad wordt besloten geen convenant af te sluiten met verzoekende partij, dit in uitvoering van het reglement van 21 mei 2001”;

Overwegende dat de bestreden weigering om met verzoekster geen convenant te sluiten fundamenteel stoelt op de gemeenteraadsbeslissing van 21 mei 2001; dat de Raad van State die beslissing bij arrest nr. 104.314 van 5 maart 2002 op het eerste gezicht onwettig heeft bevonden en de tenuitvoerlegging ervan heeft geschorst; dat zij aldus in de huidige stand van de procedure bezwaarlijk geacht kan worden een deugdelijke grondslag voor de bestreden beslissing op te leveren; dat het besproken middel bijgevolg ernstig is;

Overwegende, met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde, dat verzoekster uiteenzet dat zij ten gevolge van de aangevochten beslissing haar enige bron van inkomsten verliest en dat zonder schorsing binnen de kortste keren de sluiting van de inrichting dreigt, met zeer aanzienlijke financiële en economische verliezen, een zwaar sociaal passief en wellicht een faillissement tot gevolg;

Overwegende dat de verwerende partij vooreerst repliceert dat verzoekster opkomt voor een onwettig belang, omdat de op 6 november 1997 aan haar verleende milieuvergunning geschorst zou zijn; dat dit niet wordt bijgetreden; dat in de huidige stand van de procedure, gelet op artikel 34 van de wet van 7 mei 1999, op artikel 7 van het koninklijk besluit van 22 december 2000 tot vaststelling van de

lijst van automatische kansspelen waarvan de exploitatie is toegelaten in de kansspelinrichtingen klasse II en op rubriek 32.5 van bijlage 1 van het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse regering houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), onvoldoende blijkt dat verzoekster voor de uitbating van een kansspelinrichting klasse II nog wel een milieuvergunning behoeft;

Overwegende dat voorts de verwerende partij ten onrechte betwist dat het aangevoerde nadeel niet aan de wettelijke vereisten beantwoordt; dat volgens artikel 4, tweede lid, van de wet van 7 mei 1999 op de kansspelen, de kansspelinrichtingen en de bescherming van de spelers niemand een kansspel of kansspelinrichting mag exploiteren zonder schriftelijke vergunning; dat de dreiging van de sluiting van verzoeksters kansspelinrichting reëel is, nu de stad weigert een convenant te sluiten en verzoekster daardoor niet kan voldoen aan een van de voorwaarden voor het verkrijgen van de vereiste vergunning klasse B; dat het betreffende nadeel niet kan worden herleid tot een louter financieel verlies, noch voorkomt als zodanig herstelbaar te zijn doordat verzoekster beweerdelijk “nog tal van andere winstgevende activiteiten [kan] ontwikkelen”; dat evenmin wordt aangenomen dat verzoekster zelf verantwoordelijk is voor het nadeel; dat niet blijkt dat zij rekening ermee moest houden dat op het eerste gezicht op onwettige wijze geweigerd zou worden met haar een convenant te sluiten; dat, mede gelet op de door haar bijgebrachte stukken, verzoekster voldoende aantoont een nadeel te lijden dat zowel ernstig als moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat aan de voorwaarden voor een schorsing is voldaan; dat verwerende partij tevergeefs vraagt de vordering toch te verwerpen, na een belangenafweging, om reden dat bij een schorsing de lunaparken zich “opnieuw kriskras door elkaar én overal in de Stad kunnen vestigen” en daardoor “onmiddellijk zeer zware nadelen” worden toegebracht aan de burgers en de verwerende partij; dat immers ook nog na de schorsing van de bestreden beslissing de uitbating van een kansspelinrichting klasse II te Antwerpen, door verzoekster of wie dan ook, moet blijven gebeuren krachtens een convenant met de verwerende partij, die aldus een

doorslaggevende rol met betrekking tot de lokalisatie van deze kansspelinrichtingen behoudt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 18 juni 2001 van de gemeenteraad van Antwerpen om geen convenant te sluiten met de NV La Luna voor een kansspelinrichting klasse II op het adres De Coninckplein 20 te Antwerpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien juli 2002, door :

de HH. J. LUST,

wnd. kamervoorzitter,

staatsraad,

F. BONTINCK,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.